

מבשר טוב

פרשת פנחס

תשפ"א

קנזיי אטליה

א

בפרשת השבוע נאמר (במדבר כה יא-ג): 'פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי: לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום. והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל'.

וכתב רש"י מה הוא השכר שניתן לו עבור מעשהו: 'שאע"פ שכבר נתנה כהונה לזרעו של אהרן לא נתנה אלא לאהרן ולבניו שנמשחו עמו ולתולדותיהם שיולידו אחר המשחתן, אבל פינחס שנולד קודם לכן ולא נמשח לא בא לכלל כהונה עד כאן. וכן שנינו בזבחים לא נתכהן פינחס עד שהרגו לזמרי'.

ויש להבין למה באמת רק פנחס עשה מה שעשה, ולא עשו זאת אחרים צדיקים שבישראל.

ונראה לבאר בגודל חשיבות מעשהו של פנחס במה שהרגו לזמרי, ובגודל השכר אשר קיבל עליו, דהנה מה שאחרים מישראל לא עשו את מעשהו של פנחס היה מחמת שהיה להם ספיקות איזה היא הדרך אשר תוכשר בעיני אלוקים. ולא ידעו ולא השכילו להביט אל סוף המעשה ולהבין מה יוכשר בעיני ה'.

כי חשבו בליבם בכמה אופנים ועניינים אולי מתכוון זמרי לתקן בזה כמה דברים וכיו"ב. וכמו שבאמת כתב כן בספה"ק מי השילוח לבאר שזמרי נתכוון לעניין גדול, עיי"ש. ולכן היה להם בזה ספיקות, ולכך נמנעו מלעשות. ורק פנחס הבין וכיוון בדעתו לרצון ה' ועשה את מעשהו הגדול, ולכן זכה לברית כהונת עולם.

ב

ובאמת כל אדם עובר הוא במשך ימי חייו כל מיני מצבים שעומדים לפניו ספיקות, ואינו יודע מה היא הדרך הנכונה להתנהג בה. וכמו כן היה במהלך ימי ההיסטוריה שעמדו לפני בני אדם ספיקות שונות בדרכים שונים אם לעשות כך או כך.

ומבואר מהבעל שם טוב הקדוש, וכ"ה בספה"ק נועם אלימלך בכמה מקומות, שהדרך להתנהג בה בעניין כזה דהיינו בעת שבא האדם לידי ספק, הוא שיביט בעיניו פקיאח על התוצאות אשר יצאו מן המעשה אשר יעשה, ולפי זה יאחז צדיק דרכו לדעת המעשה אשר יעשה.

וכמו שרואים כן במעשה דידן, שהסתפקו בני ישראל אם מעשהו של זמרי צודק, או מעשהו של פנחס. והנה התוצאה מהמעשה הוכיחה כי פנחס צדק במעשהו, כיון שמחמת מעשי זמרי החל הנגף בעם, והתגלגל כל המעשה של בנות מואב בעצתו של בלעם וחרה אף השי"ת בהם. ואילו מעשהו של פנחס בקנאו את קנאת ה' הסיר את חרון אף ה', הרי שזו הדרך הנכונה.

כי בלעם הרשע בא לקלל את ישראל, והשי"ת בחסדו לא כעס כל אותם הימים, ולא עלה בידו של אותו רשע לקללם, על כן נתן לבלק עצה להחטיאם בזנות. כי באמת אין לאומות העולם כל שייכות עם בני ישראל, ועל כן אין קללתם

יכולה לחול עליהם כיון שהם ב' דברים נפרדים. ורק אחרי שגרם החטא והתחברו בני ישראל עם בנות מואב, ונהיה שייכות עם אומות העולם, אז היה שייך שיהיה חלה הקללה עליהם רח"ל. ועל זה הלך בלעם לקבל שכר מבלק על מה שפעל, כמבואר בחז"ל.

ג

ועכ"פ היוצא מן הדברים, שבכל עניין של ספק שבא לאדם אם לעשותו או לחדול, או לפעמים שנעשה צירוף של כמה עניינים שיכולים להביא היפך הברכה וכמו שהיה אצל בלעם, אזי הסימן לדעת מה היא הדרך הנכונה היא להביט אל היוצא מן הדברים, ולפי זה להבין איזה הדרך תכשר בפני אלוקים.

ועל דרך משל לקרב הדברים אל השכל, נוכל להתבונן במה שארע בשנות המלחמה האיומה רח"ל שהיה באירופה, אשר תחילת שלטון הרשעים ימ"ש ותחילת פורענותם החלה במדינת גרמניה.

והנה להבין אל נכון על מה ולמה באה הגזירה האיומה הזאת אי אפשר להבין בשכל אנוש כלל. וכבר אמרו הצדיקים שזה היה מכלל גזירת המן שרצה 'להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים', והגזירה נדחתה לזמן זה.

רק שהסיבה שגרמה שדוקא בדור הזה ובמדינה הזאת החלה הגזירה הנוראה הזאת, הוא בגלל שבמדינת גרמניה התנהגו רבים מאחינו בני ישראל באופן כזה שרצו להדמות ולהשתוות לגויי הארץ, והאמרה 'היה יהודי בביתך וגוי בצאתך' היה האופן שבו ניהלו את חייהם בכמה וכמה אופנים ודרכים ואכ"מ. ולא כבשאר המדינות שבני ישראל התרחקו והבדילו עצמם מאומות העולם. אלא דוקא התקרבו אליהם בחושבם שעל ידי זה לא ישנאו אותם הגויים, וימעטו את האנטישמיות בעולם.

והתוצאה מהדברים הוכיח בדיוק את היפך הדברים, שדוקא באותה המדינה התרבתה שנאת ישראל באופן נורא ואיום עד שהתגברה עד מאוד וכנחל שוטף הרסה ולא חמלה על כל יהודי אירופה הי"ו. וכבר מפורשים הדברים בספה"ק חתם סופר שדוקא הדמיון וההשתוות אל הגויים, זה הוא הגורם לשנאתם יותר מן הכל, ולהיפך ההתבדלות מהם גורם שיהיה שלום בין ישראל לעמים.

והרי זה לימוד לדורות ללמוד ולהבין מתוצאות המעשים, ולהבין איך הדרך הנכונה אשר חפץ בה השי"ת.

וזה הוא היסוד הנלמד לנו ממעשהו של פנחס, שאף שהיה בזה ספיקות וכמבואר לעיל, מ"מ הרי רואים שתוצאות מעשהו של זמרי, אף שהיה יכול להיות מחמת תיקונים וכיו"ב הביאו לידי רעה, ואילו מעשהו של פנחס שמסר נפשו ואף את העולם הבא שלו עבור זה הביא לידי ברכה. ועל זה קיבל שכר גדול על מה שעשה עבור כל ישראל ועצר את ההתבוללות בין בני ישראל לבנות מדין, ואת המגיפה מעל בני ישראל.

ד

והנוגע מזה לענייננו, שנלמד מזה עבורנו כלל גדול לכל מקום ולכל זמן, ובעת שאנו נמצאים כאן שהוא מקום שנוסעים אליו לנופש, הרי שגם את זה צריך לעשות באופן ראוי ונכון, באופן שעושה נחת רוח להשי"ת.

כי באמת גם בריאות הגוף היא עבודת השי"ת, וכמו שכותב א"ז בסה"ק תולדות אדם מה ששמע בנערותו מהרה"ק רבי ישראל מרוזין זיע"א וז"ל (פרשת מצורע): 'אמר לי הרב הקדוש רבי ישראל מריזין זצלה"ה זי"ע כשהייתי אצלו בימי נערותי והייתי מדבר עמו אודות רפואת הנפש ורפואת הגוף, ואמרת לי שרפואת הנפש היא עיקר אצלי. והוא ז"ל אמר לי כי קודם צריכים להיות כלי לקבל, ואם ח"ו הגוף אינו שלם, אזי אינו כלי לקבל, לזאת צריך להיות רפואת הגוף קודם, עכ"ל"ק.

וכבר הזהירה לנו התורה הקדושה 'ונשמרתם מאוד לנפשותיכם', ונצרך לאדם גוף בריא לעבוד את השי"ת.

ואיך יכול האדם לדעת אם הוא עושה זאת בדרך הנכונה והרצויה לפני ה', הוא כמבואר שיביט אל התוצאה היוצאת מן הדברים. דבאם המנוחה והנופש שלו מביא אותו להתעלות בעבודת ה' ונותן לו הדבר כח להמשיך אחר כך ביתר שאת וביתר עוז בעבודת השי"ת, הרי זה ראייה שאכן עבודתו רצויה ונכונה.

אך מי שמתנהג להיפך, ומתנהג בימי המנוחה שלו באופן שמביא אותו לתוצאות לא טובות, ומתנהג באופן שאינו ראוי, וחושבים שאפשר לשכוח מהתורה ולא לקבוע עיתים לתורה, הרי שבאופן כזה העסק בבריאות הגוף לא מביא לתוצאות נכונות. ובפרט כאשר מביאים הילדים עימם, ורואים כי האב מתבטל כי עכשיו חופש וכו', שאין זה טוב,

ואדרבה צריך לדעת שעיקר החינוך הוא הדוגמא האישית, ובאם יראו הילדים שאפילו בימי החופש האב קובע עיתים לתורה ומתנהג כראוי, זה ישפיע עליהם לטובה יותר מהרבה דיבורים. וכמו שהיה מפרש כ"ק אאמו"ר זיע"א את המשנה 'הוא היה אומר', דהיינו מה שהאדם הוא בעצמו מתנהג ועושה זה אומר. ואם אדם בפיו מדבר גבוהה אך מעשיו הם הפוכים אין לזה כל השפעה על הילדים.

וממילא יש לדעת שאף אמנם שימי חופש הם, אך יש לקבוע בהם זמנים לתורה, ואף בעת שמתעסקים בעבודת בריאות הגוף, צריך זה להיות כדבעי, בדרך התורה והמצוות, ולא לרדת חלילה ממדרגתו, וכמבואר שהראיה לדעת אם הדרך אשר הולך בה האדם היא נכונה, הוא על פי תוצאותיה לטובה.

השי"ת יעזור שנזכה לעשות עבודה נכונה, וכמו שלעתיד לבוא כן יהיה כאשר נזכה לביאת המשיח, יעבדו את השי"ת אף בכל דבר גשמי כרוחני, והצדיקים זכו לזאת המדרגה כבר בעולם הזה שכל מעשיהם אפילו הגשמיים כאוכל ושינה וכיו"ב היה לשם שמים ופעלו בזה רבות לטובה, ויעזור השי"ת שנזכה לקיים זאת, ונזכה כבר לביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

לקבלת הגיליון מידי שבוע למייל שילחו ל m0732951213@gmail.com